870/11

Den 14. juni 2011 blev i sag nr. 78.905:

xxxxx xxxxxxxx xxxx
xxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har autoforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af en Suzuki Grand Vitara, årgang 2003, den 26/1 2010 samt løsøre, der var i bilen på tyveritidspunktet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det ikke finder det bevist, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren har bl.a. gjort gældende, at han sammen med sin kæreste var i Norge fra den 25/1 2010 til den 27/1 2010.

I mail af 22/3 2010 fra selskabet til klageren hedder det bl.a.:

"Jeg har nu fået gennemgået dine krav på de genstande som blev stjålet fra din bil.

De er opgjort som følger:

• Solbriller	300 kr.
• Sony holder/lader, ikke løsøre	0 kr.
• 2 tasker med tøj, uden dokumentation, sat til en skønsmæssig dagsværdi	2.000 kr.
• Jakke, ingen dokumentation, dagsværdi	500 kr.
• GPS, ingen dokumentation, erst. sat efter Garmin Nüvi 255	799 kr.
• Sportstaske med fodboldtøj, ingen dokumentation, sat til en skønsmæssig dagsværdi	2.500 kr.

2. 78.905

- Iphone holder, ikke løsøre 0 kr.
- Dior solbriller, ingen dokumentation, sat efter en netpris 1.154 kr.
- 20 cd'er á 85 kr. 1.700 kr.
- Erstatning i alt 8.953 kr.

Såfremt du kan godkende opgørelsen, bedes du sende mig en mail, hvorefter beløbet vil blive indsat på din nem konto."

Af mail af 26/3 2010 til klageren fra selskabet fremgår bl.a.:

"I mellemtiden, har jeg fået undersøgt din bil nærmere, og umiddelbart er der ikke fundet spor efter opbrud af tænding- og ratlåsen, og da din bil var forsynet med en fabriksmonteret startspærre, har den kun kunne køre med rette nøgle.

For at få sikkerhed på ovennævnte, er jeg ved at få undersøgt din ratstamme, og når jeg har resultatet, vil der blive taget stilling til dit krav, både på bilen og på løsøret."

Klagerens advokat har i brev af 21/6 2010 til selskabet bl.a. anført:

"Som det er Dem bekendt, fik min klient stjålet en bil af mærket Grand Vitara 2003 den 25. januar 2010 fra min klients kærestes privatadresse på et tidspunkt, hvor min klient opholdt sig i Norge.

Efterfølgende anmeldte min klient behørigt tyveriet til … Politi. Da … Politi efterfølgende fandt bilen, konstaterede de, at den var totalt udbrændt, samt at de i bilen værende effekter tillige var ødelagt.

Herefter afsluttede politiet sit arbejde med sagen, og det skal i relation til forsikringsanmeldelsen bemærkes, at politiet på intet tidspunkt har mistænkt min klient for at have noget at gøre med tyveriet eller afbrændingen af bilen.

Min klient rettede herefter henvendelse til Dem og anmeldte skaden på såvel bil som løsøret. Efter at have udvekslet en del korrespondance fik min klient af Dem oplyst, at De ydede dækning i relation til skaden på bilen samt ydede delvis dækning af min klients ødelagte løsøregenstande. Imidlertid var min klient ikke tilfreds med, at De ikke dækkede det fulde beløb i relation til løsøregenstandene, hvorfor min klient bad Dem genoverveje dette delvise afslag.

Ved Deres genovervejelse af dette spørgsmål valgte De - helt ubegrundet - en ny tilgang til min klients anmeldelser. Ved Deres skrivelse af 21. april 2010 meddelte De min klient, at De ikke karakteriserede episoden som en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. De underbyggede dette med, at en nærmere undersøgelse af bilens ratstamme og tændingslås ikke viste tegn på voldeligt opbrud.

Dette kom naturligvis som en stor overraskelse for min klient, da De ved Deres skrivelse mere end antyder, at min klient har haft noget at gøre med tyveri og udbrænding af bilen eller alternativt har haft en uforsigtig omgang med bilens nøgle. Det skal hertil bemærkes, at min klient på tidspunktet for tyveriet samt bilens udbrænding afholdt ferie i Norge, og min klient bestrider på det kraftigste at have været involveret i episoden på nogen måde eller at have optrådt uforsigtigt.

I den forbindelse skal det bemærkes, at min klient ikke har modtaget kopi af dokumentation for, at ratstamme eller tændingslås ikke har været opbrudt. Dette uagtet at min klient flere gange har anmodet Deres medarbejder, … om at modtage netop en sådan dokumentation.

Min klient har efterfølgende anmodet Dem om at genoverveje afslaget på dækning i relation til såvel bil som løsøre, hvilket De afviser ved Deres skrivelse af 19. maj 2010. I Deres afslag anfører De, at afvisningen sker som følge af, at De ikke anser det for dokumenteret, at der er sket et tyveri af bilen.

Efter mine oplysninger strider dette mod den optagne politirapport, hvori der intetsteds er anført, at min klient skulle have været involveret i tyveriet eller på anden vis have optrådt uforsigtigt i relation til opbevaring af nøgle mv.

Der er herefter ingen dokumentation for, at hændelsesforløbet ikke skulle være som beskrevet af min klient, og De støtter Deres afvisning udelukkende på det i øvrigt udokumenterede faktum, at ratlås eller tændingslås ikke bærer præg af voldeligt opbrud. Som min klient også behørigt har gjort Dem opmærksom på - bl.a. med henvisning til diverse TV-programmer - er dette langt fra ensbetydende med, at bilen har været ført med rette nøgle. Som det formodentlig også er Dem bekendt, kan en tyv på ganske få minutter starte og stjæle en bil, desuagtet at denne har ratlås og/eller tændingslås, og uden at der efterlades tegn på opbrud.

I Deres skrivelse af 19. maj 2010 vedlægger De endvidere en række afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring samt Vestre Landsret, hvilke afgørelser efter Deres opfattelse støtter afslaget. Det kan imidlertid konstateres, at de valgte afgørelser udelukkende er et udpluk af den samlede praksis, og De har udelukkende fremlagt afgørelser, der støtter Deres påstand, og afgørelserne kan ikke ses som udtryk for en beskrivelse af den generelle retstilstand. Endvidere skal det bemærkes, at der i de fremsendte afgørelser i alle tilfælde ikke kun er tale om, at en ratlås/tændingslås ikke har vist tegn på voldeligt opbrud, men i samtlige sager har sagens øvrige omstændigheder indikeret, at der var noget at kritisere forsikringstageren. Dette er ingenlunde tilfældet i nærværende sag."

I klagerens advokats brev af 5/7 2010 til selskabet hedder det endvidere bl.a.:

"Deres skrivelse af 30. juni d.å. indeholder endvidere en række faktuelle fejl.

I skrivelsens tredje afsnit anfører De således, at De på intet tidspunkt har anerkendt kaskoskaden. Af min klient har jeg fået oplyst, at Deres taksator telefonisk drøftede erstatningens størrelse med min klient, og parterne blev herunder enige om en udmåling af skaden til kr. 60.000,00. Min klient erindrer ikke navnet på den pågældende taksator, men dette bør fremgå af Deres sagsakter, og jeg skal venligst anmode om at få oplyst navnet på denne person."

Selskabet har ved brev af 6/10 2010 over for nævnet bl.a. anført:

"Køretøjet blev ifølge klager fjernet fra sin placering - klagers kærestes bopæl: … - omkring den 26. januar 2010, jf. den af klager udfyldte og fremlagte skadeanmeldelse.

Umiddelbart herefter blev køretøjet genfundet udbrændt ca. 17 km fra sin oprindelige placering.

Den 8. februar 2010 blev det genfundne køretøj besigtiget af taksator …, der i forlængelse af besigtigelsen udarbejdede en erstatningsopgørelse, der vedlægges som **bilag ...**

Ved en efterfølgende besigtigelse af køretøjet sikrede selskabets skadeinspektør … sig ratstammen (inkl. ratlås) og dele af tændingslåsen. En efterfølgende undersøgelse af disse dele udviser ingen tegn på voldelig påvirkning. Som **bilag …** vedlægges fotos.

Klagers påstand/anbringender
Klager anfører, at denne har løftet beviset for, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed.

Klager gør til støtte herfor i realiteten gældende, at bortkomsten er anmeldt til selskabet og politiet, ligesom det gøres gældende, at det pågældende køretøj kan startes uden brug af rette nøgle.

Selskabets anbringender
Forsikringsbegivenhed - bevisbyrde:

Det kan tiltrædes, at det forsikrede køretøj er totalskadet som følge af brand.

Den relevante forsikringsbegivenhed i nærværende sag er imidlertid ikke branden men derimod det påståede tyveri, jf. eksempelvis FED 2003.40 Ø, idet det bemærkes, at afbrændingen af bilen er sket i direkte tilknytning til det af klager påberåbte tyveri. Det bestrides således, at man isoleret kan se brandskaden som en forsikringsbegivenhed i denne sag.

Herefter skal det i nærværende sag med den fornødne sikkerhed dokumenteres, at køretøjet blev borttaget ved tyveri, som påstået af klager. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er dækning for *bortkomst* på den tegnede forsikring - bortkomst er således ikke en forsikringsbegivenhed, jf. de gældende betingelser.

Bevisbyrden for at der foreligger en forsikringsbegivenhed - i dette tilfælde tyveri - påhviler klager som forsikringstager, jf. eksempelvis FED 2006.620, VLD af 10. november 2008 (vedlagt) samt righoldig ankenævnspraksis.

Det er selskabets opfattelse, at denne bevisbyrde ikke er løftet. Med henvisning til nedenstående forhold (startspærre m.m.) finder selskabet det *endda* direkte usandsynligt, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed - tyveri.

Startspærre:
Det forsikrede køretøj havde en fabriksmonteret startspærre. Køretøjet kan derfor som altovervejende hovedregel kun startes med rette nøgle.

Det kan dog tiltrædes, at det *teoretisk* kan lade sig gøre at 'omgå' det pågældende startspærresystem. Det skal imidlertid kraftigt bestrides, at denne omgåelse er ukompliceret.

Omgåelse af køretøjets startspærresystem kræver forudgående og indgående kendskab til det konkrete køretøjs startspærresystem, herunder startspærre systemets opbygning og funktion. Endvidere kræves professionelt, og til køretøjet specifikt, udstyr.

Allerede fordi der er tale om forskellige køretøjer, er henvisningen til forbrugerprogrammet 'Kontant' er i øvrigt ikke relevant i nærværende sag.

Nøglerne:

Klager oplyser, at han har fremlagt alle de til køretøjet hørende nøgler. Der er altså ifølge klager ikke bortkommet/stjålet nøgler i umiddelbar forbindelse med køretøjets bortkomst, hvorfor den påståede tyv altså ikke kan have været i besiddelse af en nøgle til køretøjet.

Lægges dette til grund af Nævnet, kan det henset til ovenstående ikke anses for sandsynligt at der er sket tyveri, idet dette som altovervejende udgangspunkt kun kan ske med rette nøgle.

Henset til det ovenfor anførte omkring køretøjets startspærre er det naturligvis helt afgørende, at klager reelt kan redegøre for alle de originale nøgler til køretøjet, hvilket efter selskabets opfattelse ikke er tilfældet i nærværende sag.

Således oplyste klager først til selskabet, at klager havde en nøgle og klagers ekskæreste havde en nøgle. Klager oplyste at der ikke skulle være lavet ekstranøgler. Selskabet fik klagers nøgle udleveret og bad klager sørge for at ekskærestens nøgle blev fremsendt. Dagen efter oplyste klager, at det alligevel var ham selv der havde nøgle nr. 2, ligesom han bekræftede, at der ikke var bestilt ekstranøgler til køretøjet.

Klagers ekskæreste har efterfølgende afvist at hun efter bruddet med klager har haft en nøgle til køretøjet. Ekskæresten oplyste imidlertid, at der var lavet en ekstranøgle til køretøjet.

Det må efter selskabets opfattelse derfor som udgangspunkt lægges til grund, at der har været 3 nøgler til køretøjet, hvoraf kun 2 er fremlagt. Klagers efterfølgende ændrede forklaring, jf. skrivelsen af 5. juli 2010, er i strid med det oprindeligt oplyste, ligesom den henstår udokumenteret.

Køretøjet:
Som nævnt anfører klager, at det pågældende køretøjs startspærre kan omgås. Der skal i det hele henvises til herom ovenfor anførte.

Køretøjets værdi (59.000 kr.), samt den omstændighed at køretøjet ikke ved den angivne borttagelse stod placeret på et 'sædvanligt' sted, eksempelvis i klagers hus' indkørsel, hvor en tyv kunne have forberedt sit forehavende, gør det *endnu* mindre sandsynligt, at køretøjet skulle være borttaget ved tyver som påstået af klager.

Det forhold at køretøjet genfindes udbrændt tæt på det anførte gerningssted, gør det ligeledes usandsynligt, at nogen skulle have gjort sig de besværligheder det medfører, at omgå køretøjets startspærresystem som påstået af klager.

Låsecylinder/ratlås:
Selskabet har ved undersøgelserne af dele fra køretøjets ratstamme/ratlås og tændingslås konstateret, at der ikke er spor efter voldelig påvirkning.

Disse objektive tegn, eller mangel på samme, bekræfter at køretøjet kun kan være kørt med rette nøgle.

Øvrigt:
Ud over ovenstående centrale elementer i sagen skal der henvises til, at der af klager ikke er påvist forhold på det anførte gerningssted, der kunne indikere et tyveri af køretøjet. Således er der ikke påvist spor i form af glasskår, ledningsstumper eller lignende.

Derudover har klager oplyst, at han på bortkomsttidspunktet var økonomisk belastet, idet klagers og klagers ekskærestes hus havde været til salg

Endvidere oplyste klager til taksatoren at køretøjet havde kørt ca. 159.000 km. Taksator kunne imidlertid ved nærmere undersøgelse konstatere, at køretøjet havde kørt 195.000 km ved seneste syn ca. 6 måneder før den anførte bortkomst.

Det skal for god ordens skyld bestrides, at selskabet på noget tidspunkt har anerkendt det anmeldte forhold som værende dækningsberettigende.

Konklusion:
Der er efter selskabets opfattelse ikke sket dokumentation for den påståede forsikringsbegivenhed.

Da køretøjet - som altovervejende udgangspunkt - kun kan startes med rette nøgle, da køretøjets tændingslås og ratlås i øvrigt ved nærmere teknisk undersøgelse har vist sig ikke at have været genstand for påvirkning af andet end rette nøgle og da klager ikke kan redegøre for alle nøgler til køretøjet, synes det endda usandsynligt, at der skulle være sket et tyveri.

Endvidere skal der henvises til, at der på det angivne gerningssted ikke er fundet spor efter det påståede tyveri, ligesom der skal henvises til køretøjets placering og værdi.

Der skal henvises til landsretspraksis og Ankenævnets egen praksis.

Selskabet skal derfor fastholde sin afvisning. I den forbindelse skal selskabet særligt henvise til den som bilag … fremlagte korrespondance."

Klagerens advokat har ved brev af 28/10 2010 til nævnet hertil bl.a. bemærket:

"For så vidt angår bemærkningerne vedrørende antallet af nøgler, er det af Alm. Brand Forsikring A/S anførte ikke korrekt.

Ved købet af bilen fik min klient udleveret en nøgle. Det blev imidlertid aftalt, at forhandleren tilbød at lave nøgler nr. 2, hvilket skete ca. 3-4 måneder senere. Bilen er erhvervet ved forhandler …, der formodentlig, hvis det skønnes nødvendigt, kan bekræfte dette.

Ved skadesanmeldelsen oplyste min klient, at han var i besiddelse af den ene nøgle og ekskæresten i besiddelse af den anden nøgle. Imidlertid erfarede han, samme dag som oplysningen var givet til Alm. Brand Forsikring A/S, at ekskæresten allerede havde afleveret hendes nøgle tilbage til ham, hvilket han meddelte Alm. Brand Forsikring A/S. Dagen efter fremsendte min klient nøglen til Alm. Brand Forsikring A/S.

Det er ikke korrekt, når det anføres, at der har været lavet ekstranøgler udover de to nøgler, der er redegjort for ovenfor.

Det i Alm. Brand Forsikring A/S' skrivelse af 6. oktober 2010 anførte vedrørende ekskærestens udtalelser må dække over det forhold, at der begrebsmæssigt er tvivl om, hvad der forstås ved en ekstranøgle.

Som forklaret ovenfor blev der oprindeligt kun udleveret en nøgle til bilen, men der blev efterleveret en nøgle, der givetvis kan omtales som en ekstranøgle. Faktum er, at min klient på intet tidspunkt har været i besiddelse af mere end to nøgler.

Det må herefter være op til Alm. Brand Forsikring A/S at dokumentere det postulerede.

Alm. Brand Forsikring A/S anfører endvidere, at køretøjet ikke var placeret på et 'sædvanligt sted'.

På tidspunktet for tyveriet var bilen placeret på en parkeringsplads ud for adressen … hvor min klients nuværende kæreste, der også ledsagede ham på turen til Norge boede. Den naturlige baggrund herfor var, at parret i fællesskab havde valgt at anvende kærestens bil, da denne ikke var på gule plader, og de var i selskab med to andre personer på rejsen. Der er herefter en ganske logisk grund til placeringen, der ikke kan betragtes som værende usædvanlig.

Det skal endvidere bestrides, at min klient på noget tidspunkt har oplyst, at han på tidspunktet for tyveriet var 'økonomisk belastet'.

Det eneste min klient har forklaret til Alm. Brand Forsikring A/S er, at min klient og ekskæresten valgte at sætte deres fælles hus til salg efter deres forholds ophør.

For fuldstændighedens skyld kan det oplyses, at samtlige afdrag og lån vedrørende huset alle er betalt til forfaldstid, og min klient har ikke været/og er ikke 'økonomisk belastet'. Til illustration kan det oplyses, at min klient gennem de sidste 5-6 måneder har nedbragt kr. 120.000,00 af bilgælden, hvilket klart viser, at Alm. Brand Forsikring A/S' bemærkninger er ukorrekte.

For så vidt angår dokumentation for rejsen til Norge fremsendes vedlagt rejsebevis udstedt til min klient. Såfremt Alm. Brand Forsikring A/S fortsat mod forventning bestrider, at min klient var i Norge på tidspunktet for tyveriet, kan der eventuelt fremsendes feriebilleder til dokumentation af opholdet.

Endelig skal det anføres, at bemærkning om, at tv-programmet 'Kontant' ikke er relevant for nærværende sag på baggrund af, at der er tale om forskellige køretøjer, ikke er korrekt. I den første af udsendelserne fra 'Kontant' var der i øvrigt tale om en Suzuki, der blev åbnet med en uoriginal nøgle."

Ved brev af 1/11 2010 til nævnet har selskabet hertil bl.a. anført:

"**Nøgler til køretøjet**
Klager oplyste oprindeligt, at der ikke var lavet ekstranøgler til køretøjet. Klager oplyser nu, at der 3-4 måneder efter købet blev lavet ekstranøgler.

Klager oplyser, at samme dag som han oplyste til selskabet, at ekskæresten havde nøgle nr. 2, opdagede han at ekskæresten havde leveret denne nøgle tilbage. Ekskæresten har derimod oplyst til selskabet, at hun ikke har haft en nøgle efter 'bruddet'.

Det skal fastholdes, at klager ikke kan redegøre for nøglerne til køretøjet, samt at det er et helt centralt forhold i nærværende sag, hvor køretøjet havde fabriksmonteret startspærre.

Såfremt Nævnet, uagtet denne afgørende usikkerhed, måtte lægge til grund, at klager på forsvarlig vis har redegjort for både antallet af nøgler og hvor nøglerne har været, skal der henvises til det i min forrige skrivelse herom anførte.

Køretøjets placering

Selskabet bestrider ikke, at det var 'logisk' for klager at placere sit køretøj det pågældende sted.

Det er imidlertid selskabets opfattelse, at køretøjet ikke stod på sin vante placering. Dette forhold er afgørende, idet køretøjet havde fabriksmonteret startspærre, og klager påstår, at tyveri kan være sket ved omgåelse af denne startspærre. Grundet køretøjets placering havde en gerningsmand således ikke mulighed for over tid først at observere køretøjet, herefter at tilegne sig specifikt udstyr og kompliceret viden og til sidst at stjæle køretøjet.

Forbrugerprogrammet 'Kontant'
Det må fastholdes, at der i programmet ikke er tale om en Suzuki Grand Vitara.

Det skal endvidere påpeges, at der er tale om et forbrugerprogram. Oplysninger fra dette program kan under ingen omstændigheder anvendes på konkret skadebehandling."

Klagerens advokat har ved brev af 4/11 2010 til nævnet hertil bl.a. bemærket:

"Det af Alm. Brand A/S anførte vedrørende nøglerne til køretøjet er ikke korrekt, og udtryk for en fejlagtig udlægning af min klients udtalelser samt fordrejninger af det i øvrigt fremkomne vedrørende antallet af nøgler samt placeringen af disse.

Som tidligere anført har min klient på intet tidspunkt haft mere end 2 nøgler. Der er på intet tidspunkt afgivet oplysninger, der kan udlægges som værende udtryk for noget andet.

I relation til placeringen af nøgle nr. 2 var denne i min klients ekskærestes besiddelse på tidspunktet for deres forhold ophør. I tiden herefter havde de aftalt, at min klient havde adgang til deres fælles hus i hverdagene, og ekskæresten havde adgang til huset i weekenderne. På tidspunktet for forholdets ophør var ekskæresten i besiddelse af nøglen, men efterfølgende hængte hun denne tilbage i huset uden at informere min klient. På tidspunktet for skadesanmeldelsen var min klient derfor ikke vidende om, at han reelt var i besiddelse af begge nøgler, men henviste på daværende tidspunkt til at ekskæresten havde nøgle nr. 2. Det kan derfor meget vel være korrekt, når ekskæresten oplyser, at hun ikke har haft en nøgle efter deres forholds ophør, men min klient har ikke været vidne om, hvornår nøglen blev returneret.

Det er derfor ikke korrekt og udokumenteret, når Alm. Brand Forsikring A/S i skrivelsen af 1. november 2010 anfører, at klager ikke kan redegøre for nøglerne til køretøjet.

For så vidt angår de øvrige punkter i skrivelsen af 1. november 2010 er disse allerede tidligere imødegået, hvorfor jeg ikke skal kommentere på dem yderligere."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**4.2. Hvilke skader er dækket**
Forsikringen dækker enhver skade på bilen samt tab af bilen ved tyveri eller røveri

bortset fra
…
4.2.5.
skade forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, se Forsikringsaftalelovens § 18."

Nævnet udtaler:

Nævnets flertal - 2 medlemmer - finder efter sin gennemgang af sagen, herunder oplysningerne om bilens startspærre og fundet af den udbrændte bil kort efter bortkomsten, ikke at kunne kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at udbetale erstatning for bilen og løsøret i bilen. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at nævnet på det foreliggende grundlag heller ikke finder, at selskabet bindende aftaleretligt har forpligtet sig til at yde forsikringsdækning.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Nævnets mindretal finder, at selskabet ikke har fornødent grundlag for at afvise den anmeldte skade.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand